

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του High Court of Ireland (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister for Justice and Equality κατά Francis Lanigan

(Υπόθεση C-237/15 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 6 — Δικαίωμα στην ελευθερία και στην ασφάλεια — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης — Υποχρέωση εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης — Άρθρο 12 — Συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου — Άρθρο 15 — Απόφαση περί της παραδόσεως — Άρθρο 17 — Προθεσμίες και λεπτομέρειες εφαρμογής της αποφάσεως για την εκτέλεση — Συνέπειες της υπερβάσεως των προθεσμιών)

(2015/C 302/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Minister for Justice and Equality

κατά

Francis Lanigan

Διατακτικό

Τα άρθρα 15, παράγραφος 1, και 17 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχουν την έννοια ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως εξακολουθεί να υποχρεούται να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 προθεσμιών.

Το άρθρο 12 της αποφάσεως-πλαισίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 αυτής και υπό το πρίσμα του άρθρου 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, στην κατάσταση αυτή, στη συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου, σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους μέλους εκτελέσεως, ακόμα και αν η συνολική διάρκεια της περιόδου κρατήσεως υπερβαίνει τις προθεσμίες αυτές, καθόσον η διάρκεια αυτή δεν είναι υπερβολική λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών της διαδικασίας που διεξήχθη στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπερ αποκλείεται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίσει να θέσει τέρμα στην κράτηση του εν λόγω προσώπου, η αρχή αυτή υποχρεούται να συνδυάσει την προσωρινή απόλυσή του με κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του και να διασφαλίσει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι αναγκαίες ουσιαστικές προϋποθέσεις για την παράδοσή του ενόσω δεν έχει ληφθεί καμία οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

⁽¹⁾ EE C 236 της 20.7.2015.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Μαρτίου 2015 η Internationaler Hilfsfonds e.V. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 9 Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση T-482/12, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-103/15 P)

(2015/C 302/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Ανααιρεσείουσα: Internationaler Hilfsfonds e.V. (εκπρόσωπος: H.-H. Heyland, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο,

- να ανατρέξει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2015,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου ασκηθείσα αίτηση αναιρέσεως βάλλει κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση T-482/12. Με την εν λόγω διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Internationaler Hilfsfonds e.V. κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ως απαράδεκτη, εξαιτίας ατελούς υποβολής εγγράφων και λόγων ακυρώσεως. Σύμφωνα, ωστόσο, με την απόφαση της 22ας Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-300/10, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη, πλην ορισμένων εξαιρέσεων, να παράσχει πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου σχετικά με τη σύμβαση LIEN 97-2011. Η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς αυτήν την επιταγή, αντιθέτως δε, παρέσχε πολλά έγγραφα που έφεραν κενά και αλλοιώσεις, ενώ δεν παρέσχε παντελώς πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα. Στο από 27 Οκτωβρίου 2012 δικόγραφό της, η Internationaler Hilfsfonds e.V. διατύπωσε εκτενώς τις αιτιάσεις της, προσκομίζοντας και επικαλούμενη το από 27 Ιουλίου 2012 έγγραφό της προς την Επιτροπή, με το οποίο κάλεσε την τελευταία να λάβει τα βάσει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 254, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ, αναγκαία μέτρα. Υπέβαλε, επίσης, στο Γενικό Δικαστήριο τη σχετική αλληλογραφία, την οποία επισύναψε, επιπροσδίδως, ως παράρτημα, στο δικόγραφο της προσφυγής.

Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το δικόγραφο της προσφυγής δεν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας και ότι οι λόγοι της προσφυγής δεν διατυπώθηκαν επαρκώς. Η αναιρεσείουσα αντικρούει τα ανωτέρω, διατεινόμενη ότι προέβαλε όχι συνοπτικώς, αλλά εκτενώς το ιστορικό της προσφυγής, τους λόγους της, καθώς και κάθε πληροφορία, ούτως ώστε να είναι το Γενικό Δικαστήριο απολύτως σε θέση να επιληφθεί της διαφοράς. Διατείνεται, ιδίως, ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης απαράδεκτο το επικουρικό της αίτημα να κηρυχθεί μερικώς άκυρη η απόφαση της Επιτροπής της 28ης Αυγούστου 2012 (με την οποία η τελευταία είχε δώσει περιορισμένη πρόσβαση στα έγγραφα), παρότι είχε κάνει σχετικώς δεκτό τον λόγο ακυρώσεως.

Επιπλέον, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέλαβε τα εκ μέρους της προσκομισθέντα στο παράρτημα έγγραφα ως γενική παραπομπή, μη αναγνωρίζοντάς τα, μολονότι αυτά συνέβαλαν στην αποσαφήνιση των περιεχόμενων στο δικόγραφο της προσφυγής λόγων και εγγράφων, και αποτελούσαν, επομένως, αναπόσπαστο τμήμα της τελευταίας. Η αναιρεσείουσα αμφισβητεί, επίσης, την άποψη του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία το υπόμνημα απαντήσεως που κατέθεσε η προσφεύγουσα στερούταν ισχύος –παρότι η τελευταία το είχε υποβάλει, σύμφωνα με τον Κανονισμό Διαδικασίας, ως συμπλήρωμα του δικογράφου της προσφυγής προς διευκρίνιση των επιχειρημάτων της και συνοδευόμενο με όλα τα ζητηθέντα έγγραφα. Εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, λόγω σοβαρών δικονομικών πλημμελειών, και προβάλλει, επομένως, ότι το Γενικό Δικαστήριο της απέκλεισε το δικαίωμα προσφυγής.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 22 Μαΐου 2015
— Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni κατά Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT κ.λπ.

(Υπόθεση C-240/15)

(2015/C 302/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato